

تأثیر کودهای زیستی، عناصر ریزمندی و کودهای شیمیایی بر عملکرد و عناصر موجود در گیاه نعناع فلفلی (*Mentha piperita L.*) در شرایط تنش خشکی

مهری پارسا^{۱*}، رضا کمائی^۲ و بهناز یوسفی^۲

*- نویسنده مسئول، دانشیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران، پست الکترونیک: parsat@ferdowsi.um.ac.ir

- دانشجوی دکترای تخصصی فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۹۸

تاریخ اصلاح نهایی: شهریور ۱۳۹۸

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۳۹۸

چکیده

به منظور بررسی اثر رژیم‌های مختلف آبیاری و ترکیب‌های مختلف کودی بر شاخص‌های عملکرد و عناصر موجود در گیاه نعناع فلفلی (*Mentha piperita L.*), یک آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی در ۳ تکرار در سال زراعی ۹۶-۹۷، در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا گردید. فاکتورهای مورد آزمایش شامل سطوح مختلف رژیم‌های آبیاری در سه سطح ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی (FC)، ۷۵٪ ظرفیت زراعی (FC) و ۶۰٪ ظرفیت زراعی (FC) و ۶ نوع کودهای مختلف زیستی و شیمیایی شامل: ۱- کود زیستی باکتریایی NPK+NPP، ۲- کود زیستی باکتریایی NPP-۳، ۳- کود ریزمندی (MIC) و ۴- MIC + NPK+NPP، ۵- کود آمینه اسید (AP) بود. در این آزمایش صفات وزن خشک، ارتفاع بوته، نیتروژن، فسفر، پتاسیم، سدیم، پروتئین، اسپد، درصد اسانس و عملکرد اسانس اندازه‌گیری شد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد اثرهای اصلی رژیم‌های آبیاری و انواع مختلف کودی بر روی شاخص‌های وزن خشک، نیتروژن، فسفر، پروتئین و درصد اسانس در سطح ۱٪ و شاخص اسپد در سطح ۵٪ معنی‌دار بود. بیشترین میزان وزن خشک (۱۴/۵۶ گرم) و فسفر (۴۳/۰٪) در تیمار آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی، نیتروژن (۰/۰۰۱٪)، پروتئین (۵۱/۰٪)، عدد اسپد (۳/۴۵) و پتاسیم (۶۶/۱٪) در تیمار کودی ترکیبی NPK+NPP و بیشترین میزان درصد اسانس (۶۴/۱٪) در تیمار آبیاری ۵۰٪ FC بود. نتایج این بررسی نشان داد که استفاده از کودهای ترکیبی زیستی باکتریایی و شیمیایی در رژیم آبیاری کامل باعث افزایش شاخص‌های عملکرد و عناصر ماکرو شد.

واژه‌های کلیدی: عملکرد اسانس، عدد اسپد، نیتروژن، فسفر، پتاسیم، سدیم، پروتئین، ارتفاع بوته، نیتروژن، فسفر، زیستی، شیمیایی، *Mentha piperita L.*.

گیاهان بهشمار می‌آید (Kamrava *et al.*, 2017). از عوامل بازدارنده تنفس خشکی می‌توان به بازدارندگی فرایندهای تقسیم و رشد سلولی، بسته شدن روزنه‌ها و درتیجه کاهش جریان دی‌اکسیدکربن به درون سلول‌های مزوویل برگ اشاره کرد (Arve *et al.*, 2011). تنفس کم‌آبی همچنین دسترسی گیاه به نیتروژن، توان جذب نیتروژن و نیز فعالیت

مقدمه

مقدار آب در دسترس از عوامل مهم اقلیمی بر توزیع و پراکنش گیاهان در سرتاسر جهان بوده و می‌تواند باعث تغییرات مورفو‌لوزیکی و بیوشیمیایی در گیاه شود (Sodaeizadeh *et al.*, 2016). تنفس خشکی یکی از مهمترین عوامل محدودکننده عملکرد و تولید محصولات در

دستیابی به اهداف کشاورزی پایدار و ارگانیک می‌باشد (Aghaali khani *et al.*, 2013).

کودهای زیستی شامل مواد نگهدارنده‌ای با جمعیت متراکم یک یا چند موجود زنده مفید خاک‌زی و یا به صورت فرآورده متابولیک این موجودات می‌باشند که قادر به افزایش حاصلخیزی خاک، افزایش رشد گیاه و عملکرد محصول هستند (Jafari, 2014). به طور کلی، از مزایای کودهای زیستی می‌توان به تأمین عناصر غذایی به صورت کاملاً مناسب با تغذیه طبیعی گیاهان، کمک به تنوع زیستی، تشدید فعالیت‌های حیات، بهبود کیفیت و حفظ سلامت محیط‌زیست و در مجموع حفظ و حمایت از سرمایه‌های ملی (آب، خاک و منابع انرژی غیر قابل تجدید) اشاره نمود (Stajkovic *et al.*, 2011).

ریز جانداران مورد استفاده در کودهای زیستی قادر به آماده‌سازی عناصر مغذی از حالت غیرقابل جذب به حالت قابل جذب در فرایند زیستی می‌باشند (Sharma, 2002).

از جمله این ریز جانداران می‌توان به باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه (PGPR) و ریز جانداران حل‌کننده فسفات اشاره نمود که هریک برای منظور خاصی مثل تثبیت نیتروژن، انحلال یون‌های فسفات، پیاسیم و آهن از ترکیب‌های نامحلول آنها استفاده می‌کنند (Gupta *et al.*, 2012).

اصطلاح PGPR برای باکتری‌های فعال ریزوسفری همانند آزو سپیریلوم، از توباکتر، باسیلوس و سودوموناس اطلاق می‌گردد که تأثیر مشخصی در افزایش رشد گیاه دارند (Mikovacki *et al.*, 2010).

از توباکتر در تثبیت بیولوژیک نیتروژن (Wensing *et al.*, 2010) و باسیلوس و سودوموناس در تبدیل شکل‌های نامحلول فسفر به شکل‌های محلول و قابل دسترس گیاه (Ranjkar *et al.*, 2007) اهمیت دارند. همچنین، این باکتری‌ها از طریق سازوکارهای مختلف دیگری مانند تولید سیدروفورها، سنتز آنتی‌بیوتیک‌ها و تولید هورمون‌های گیاهی سبب تحریک رشد گیاه می‌شوند (Haj Sayed Hadi, 2011).

تأثیر باکتری‌های محرک رشد گیاه بر رشد و نمو گیاهان به خوبی شناخته شده است.

آنژیم‌های تثبیت‌کننده نیتروژن، عمدتاً نیترات ردوکتاز و گلوتامین سنتتاز و همچنین برخی مطالعات نشان داده است که تنش ناشی از کمبود آب سبب کاهش رشد قسمت‌های مختلف گیاه اعم از ریشه‌ها و اندام‌های هوایی، کاهش سطح برگ، ارتفاع، وزن خشک، بسته شدن روزنه‌ها، کاهش فتوسنتر، تعرق، تخریب آنژیم‌ها، پروتئین‌ها و تغییر در سنتز پروتئین‌ها، تجمع اسیدهای آمینه و کاهش کلروفیل می‌شود (Araya *et al.*, 2010).

با وجود مطالعات گسترده‌ای که در مورد تأثیر تنش‌های محیطی بر رشد و عملکرد گیاهان زراعی انجام شده، اطلاعات در مورد واکنش گیاهان دارویی به این تنش‌ها اندک می‌باشد. Razavizadeh و همکاران (۲۰۱۴) با مطالعه‌ای که بر روی گیاه ریحان انجام دادند بیان کردند که تنش آبی اثر معنی‌داری بر رشد، عملکرد، مقدار کلروفیل و اسانس ریحان داشت. به طوری که با کاهش مقدار آب خاک، شاخص‌هایی مانند ارتفاع بوته، تعداد و سطح برگ‌ها، وزن تر و خشک برگ‌ها، ساقه و ریشه‌ها و عملکرد اسانس کاهش یافت.

به منظور افزایش تولید محصولات کشاورزی در واحد سطح، عملیات زراعی متعددی مانند مصرف کودهای شیمیایی انجام می‌شود. نتیجه این فعالیت طی سالیان اخیر، کاهش میزان باروری خاک، کاهش تنوع زیستی، افت کیفیت محصولات کشاورزی، بروز مشکلات متعدد زیست‌محیطی مانند آلدگی منابع آب، خاک و محیط‌زیست و انتقال زنجیره‌وار آنها به منابع غذایی انسان‌ها و تهدید سلامت جامعه بشری است (Jafari, 2014).

به همین منظور، در طی سال‌های اخیر مطالعات گسترده‌ای در راستای بهبود و حفظ باروری خاک، بهبود کیفیت محصولات کشاورزی و حذف آلاینده‌های زیست‌محیطی انجام شده است. کاهش این مخاطرات زیست‌محیطی، همگام با افزایش عملکرد گیاهان زراعی، بهویژه در گیاهان دارویی، نیازمند بکارگیری تکنیک‌های نوین بهره‌برداری است (Inanlofar *et al.*, 2014).

یکی از این تکنیک‌ها، مطرح شدن دوباره استفاده از کودهای زیستی و آلی برای استفاده در کشاورزی برای

باکتریایی مطابق دستور استفاده، هر یک به میزان ۲CC در هر لیتر مورد استفاده قرار گرفت. همچنین مقدار مصرف ریزمغذی‌ها و کود آمینه اسید به میزان ۲CC در لیتر بود. کودها از شرکت دانشبنیان خوشپروزان زیست فناور تهیه شد. همچنین به میزان ۴۰ تن در هکتار کود دامی به بستر کاشت اضافه شد. اعمال تیمارهای رژیم آبی براساس روش وزنی بود. به طوری که ابتدا در کف هر یک از گلدان‌ها به مقدار مساوی سنگریزه (برای انجام زهکشی) ریخته شد و با استفاده از ترازو به صورت هم وزن از خاک پر شدند (در داخل هر گلدان ۴ کیلوگرم خاک). سپس با افزودن آب، خاک هر گلدان را به درجه اشباع رسانده و به مدت ۴۸ ساعت روی سطح مشبك قرار داده شد تا هر گلدان پس از زهکشی آب اضافی به ظرفیت زراعی برسد. در این مرحله گلدان‌ها به سرعت وزن شده و خاک آنها در دمای ۱۰۵ درجه به مدت ۴۸ ساعت کاملاً خشک گردید. در ادامه پس از مشخص شدن درصد وزنی رطوبت خاک در ظرفیت زراعی مزروعه، میزان رطوبت موجود در خاک برای اعمال تیمارهای رطوبتی مختلف مشخص شده تا با توزین روزانه گلدان، کسری آب محاسبه و مقدار آب مورد نیاز به گلدان‌ها اضافه شد. در طول دوره رشد به منظور دستیابی به میزان رطوبت قابل دسترس موجود در هر گلدان، از دستگاه TDR (Time Domain Reflectometer) استفاده گردید. به این طریق که لوله دستگاه را در عمق ۱۰ سانتی‌متری خاک گلدان قرار داده و میزان رطوبت قابل دسترس قرائت شد. زمان اعمال تنفس خشکی و کودهای مختلف بعد از استقرار و سبز شدن گیاه نعناع فلفلی اعمال گردید.

طول دوره آزمایش (از زمان کاشت تا برداشت) ۱۷ هفتة به طول انجامید. نمونه‌برداری در یک مرحله در اواخر دوره رشد انجام شد. برای بدست آوردن عملکرد ماده خشک، کل بوته‌های هر گلدان برداشت و پس از خشک کردن در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد تا ثابت شدن وزن نمونه‌ها، وزن شدند. همچنین از شاخص‌های مورفولوژیکی که اندازه‌گیری شدند می‌توان به ارتفاع بوته، تعداد شاخه و قطر ساقه اشاره کرد.

هدف از این آزمایش بررسی برخی از خصوصیات فیزیولوژیک، عملکرد و میزان عناصر پر مصرف در گیاه دارویی نعناع فلفلی با کاربرد ترکیب‌های کودی زیستی و شیمیایی تحت رژیم‌های مختلف آبیاری بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال ۱۳۹۶ به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی با سه تکرار در شرایط کنترل شده در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. ریزوم‌های نعناع فلفلی از مزرعه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد تهیه شد. گلدان‌های مورد استفاده از نوع پلاستیکی، با قطر دهانه ۱۹ سانتی‌متر و ارتفاع ۲۰ سانتی‌متر و گنجایش ۵ کیلوگرم با بستر کاشت مخلوط ماسه و خاک مزروعه با نسبت ۱:۱ به وزن ۴ کیلوگرم پر و در هر گلدان دو عدد ریزوم کشت شد. برخی ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مورد استفاده در جدول ۱ ارائه شده است. در گلخانه شرایط رشد از جمله دمای روز و شب، شدت و کیفیت نور و رطوبت نسبی در حد مطلوب حفظ شد. دمای کمینه و بیشینه گلخانه ۲۲ و ۳۸ درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی ۶۸٪ تا ۷۹٪ در طول این دوره حفظ شد و بدلیل کاشت در اوایل آذرماه، از نور مصنوعی استفاده شد. عوامل آزمایشی شامل رژیم آبیاری در سه سطح ظرفیت زراعی (۱۰۰، ۷۵ و ۵۰) و کودهای مختلف زیستی و شیمیایی شامل: ۱- کود زیستی باکتریایی ترکیبی (NPP) (نیترو باکتر (میکرووارگانسیم‌های تثییت‌کننده نیتروژن) + فسفوپاور باکتر (باکتری‌های حل‌کننده فسفات) + پتاپاور باکتر (میکرووارگانسیم‌های حل‌کننده پتاسیم)، ۲- کود شیمیایی NPK (۲۰-۲۰-۲۰)، ۳- ترکیب کود زیستی باکتریایی ترکیبی و کود شیمیایی NPK+NPK (NPP+NPK)، ۴- کودهای ریزمغذی (به صورت سوپیانسیون محلول که شامل آهن، منگنز، روی، مس، بر، مولیبدات، کبات، سیلیسیوم، سولفور و ویتامین‌ها می‌باشد)، ۵- ترکیب کود ریزمغذی و کودهای اسید آمینه (MIC)، ۶- شاهد بود. مقدار مصرف کودهای زیستی

دستگاه کجلداال تک اتوآنالیزر تعیین گردید. میزان فسفر با استفاده از روش رنگ سنجی (رنگ زرد مولیبدات و انادات) و با کمک دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج ۴۷۰ نانومتر اندازه‌گیری شد (Chapman & Pratt, 1961). میزان سدیم و پتاسیم برگ، با دستگاه فلیم فتوومتر (Jenway UK) و محلول استاندارد سدیم و پتاسیم تعیین شد. برای اندازه‌گیری درصد پروتئین از رابطه ۱ استفاده شد.

برای اندازه‌گیری نیتروژن عصاره نمونه‌ها به روش هضم توسط اسید سولفوریک، اسید سالیسیلیک، آب اکسیژنه و سلنیم تهیه گردید. همچنین برای اندازه‌گیری عنصر فسفر، پتاسیم و سدیم عصاره نمونه‌ها توسط هضم به روش سوزاندن خشک و ترکیب با اسید کلریدریک تهیه گردید (Waling *et al.*, 1989; Chapman & Pratt, 1961). مقدار نیتروژن موجود در عصاره تهیه شده با استفاده از

$$\text{رابطه ۱} = \frac{6/25}{\times \text{درصد نیتروژن}} = \text{پروتئین} (\%)$$

استفاده شد (Singleton & Rossi, 1965). عملکرد اسانس از حاصل ضرب درصد اسانس در عملکرد اندام هوایی بر اساس رابطه ۲ محاسبه شد.

$$\text{رابطه ۲} = \frac{100}{(\text{عملکرد اندام هوایی} \times \text{درصد اسانس})} = \text{عملکرد اسانس (گرم در گلدان)}$$

میانگین‌های هر صفت با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام گردید.

برای اسانس‌گیری نمونه‌ها، مقدار ۳۰ گرم از نمونه خشک شده و پودر شده را همراه با ۲۰۰ میلی لیتر آب مقطر درون بالن دستگاه کلونجر ریخته و اسانس‌گیری انجام شد و در نهایت برای جداسازی آب از اسانس از Na_2SO_4

تجزیه‌های آماری براساس مدل آماری طرح‌های مورد استفاده توسط نرمافزار SAS 9.1 انجام شد. مقایسه

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

بافت خاک (٪)	نیتروژن (٪)	فسفر (ppm)	پتاسیم (ppm)	اسیدیته (dS/m)	هدایت الکتریکی (dS/m)	OC (٪)
شنی لومی	۰/۱۲	۲۰/۵	۱۳۳	۷/۹۲	۱/۲	۱/۳۰

خشک در رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۱۴/۵۶ گرم در گلدان و کمترین آن در رژیم آبیاری ۵۰٪. ظرفیت زراعی به میزان ۸/۵ گرم در گلدان گزارش شد. همچنین در این آزمایش تفاوت معنی‌داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر وزن خشک تولیدی مشاهده شد. به نحوی که بیشترین میزان وزن خشک نعناع فلفلی در تیمار ترکیبی NPK+NPP به میزان ۱۴/۵ گرم در گلدان گزارش شد (جدول ۳).

نتایج

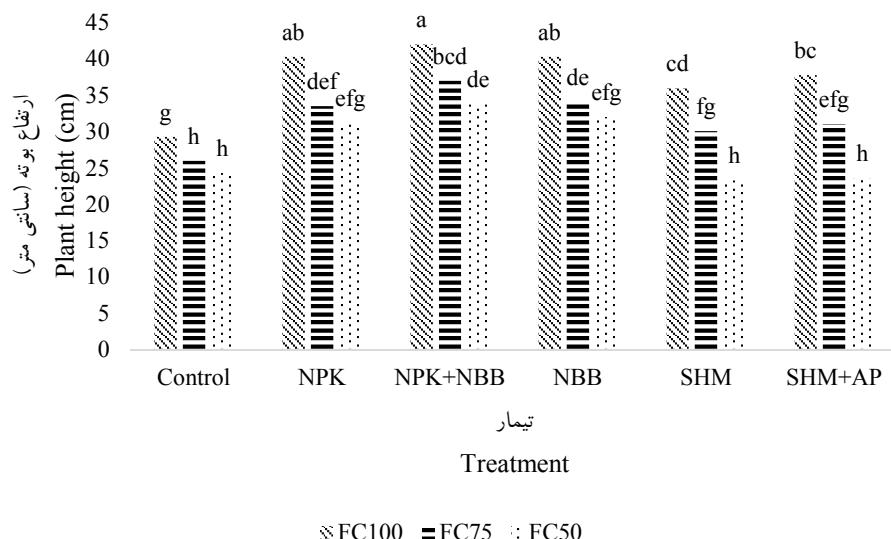
وزن خشک

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر روی وزن خشک در سطح ۱٪ معنی‌دار بود، ولی اثر متقابل آنها معنی‌دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنش خشکی میزان وزن خشک کاهش یافت. در این کاهش بین هر سه تیمار خشکی تفاوت معنی‌داری وجود داشت. به طوری که بیشترین مقدار وزن

میانگین را به خود اختصاص داد که در مقایسه با تیمار شاهد ارتفاع گیاه را $1/4$ برابر افزایش داد. ارتفاع گیاه تقریباً در تمام تیمارهای حاوی رژیم آبیاری 50% ظرفیت زراعی کاهش یافت، بهنحوی که کمترین میزان ارتفاع مربوط به تیمار ترکیبی 50% رژیم آبیاری و کود ریزمغذی به میزان $23/3$ سانتی متر بود (شکل ۱).

ارتفاع بوته

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری و مصرف کودهای مختلف و همچنین اثر متقابل آنها در سطح 1% بر روی ارتفاع گیاه معنی‌دار بود (جدول ۲). نتایج بدست آمده نشان داد که اثر متقابل آبیاری با ظرفیت زراعی 100 و کود ترکیبی $NPK+NPP$ بالاترین

شکل ۱- اثر متقابل رژیم‌های مختلف آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر ارتفاع بوته

میانگین‌های دارای حروف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح 5% تفاوت معنی‌داری با هم ندارند.

عنای فلفلی در تیمار ترکیبی $NPK+NPP$ به میزان $200/2\%$ و کمترین درصد نیتروژن تیمار شاهد بدون کود به میزان $57/1\%$ گزارش شد (جدول ۳).

فسفر

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر روی درصد فسفر در سطح 1% معنی‌دار بود، ولی اثر متقابل آنها معنی‌دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنش خشکی درصد نیتروژن کاهش یافت. بیشترین درصد نیتروژن در رژیم آبیاری 100% ظرفیت زراعی به میزان $1/9\%$ و کمترین آن در رژیم آبیاری 50% ظرفیت زراعی به میزان $1/64\%$ گزارش شد. همچنین در این آزمایش تفاوت معنی‌داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر درصد نیتروژن مشاهده شد. به طوری که بیشترین درصد نیتروژن

نیتروژن

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر روی درصد نیتروژن در سطح 1% معنی‌دار بود، ولی اثر متقابل آنها معنی‌دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنش خشکی درصد نیتروژن کاهش یافت. بیشترین درصد نیتروژن در رژیم آبیاری 100% ظرفیت زراعی به میزان $1/9\%$ و کمترین آن در رژیم آبیاری 50% ظرفیت زراعی به میزان $1/64\%$ گزارش شد. همچنین در این آزمایش تفاوت معنی‌داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر درصد نیتروژن مشاهده شد. به طوری که بیشترین درصد نیتروژن

پروتئین

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر روی درصد پروتئین در سطح ۱٪ معنی دار بود، ولی اثر متقابل آنها معنی دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنفس خشکی میزان درصد پروتئین کاهش یافت. بیشترین درصد پروتئین در رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۴۳٪ و کمترین آن در رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۳۲٪ ۱۰٪ و کمترین گزارش شد. همچنین در این آزمایش تفاوت معنی داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر درصد پروتئین مشاهده شد. به نحوی که بیشترین درصد پروتئین تنفس فلفلی در تیمار ترکیبی NPK+NPP به میزان ۵۱٪ معنی دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد که تفاوت معنی داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر درصد پروتئین مشاهده شد. به طوری که بیشترین درصد پتانسیم تنفس فلفلی در تیمار ترکیبی NPK+NPP به میزان ۶۶٪ و کمترین درصد پتانسیم تیمار شاهد بدون کود به میزان ۱۶٪ گزارش شد (جدول ۳).

اسپد

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری در سطح ۱٪ و مصرف کودهای مختلف بر روی عدد اسپد در سطح ۵٪ معنی دار بود. ولی اثر متقابل آنها معنی دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنفس خشکی میزان عدد اسپد کاهش یافت. بیشترین میزان عدد اسپد در رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۰۶٪ و کمترین آن در رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۰۸٪ ۰۹٪ گزارش شد. همچنین در این آزمایش تفاوت معنی داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر میزان عدد اسپد مشاهده شد. به طوری که بیشترین میزان عدد اسپد نعناع فلفلی در تیمار ترکیبی NPK+NPP به میزان ۳٪ کمترین میزان عدد اسپد در تیمار شاهد بدون کود به میزان ۲۸٪ ۴۰٪ گزارش شد (جدول ۳).

پتانسیم

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری بر روی درصد پتانسیم معنی دار نبود ولی مصرف کودهای مختلف بر روی درصد پتانسیم در سطح ۱٪ معنی دار بود. همچنین اثر متقابل آنها معنی دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد که تفاوت معنی داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر درصد پتانسیم مشاهده شد. به طوری که بیشترین درصد پتانسیم تنفس فلفلی در تیمار ترکیبی NPK+NPP به میزان ۶۶٪ و کمترین درصد پتانسیم تیمار شاهد بدون کود به میزان ۱۶٪ گزارش شد (جدول ۳).

سدیم

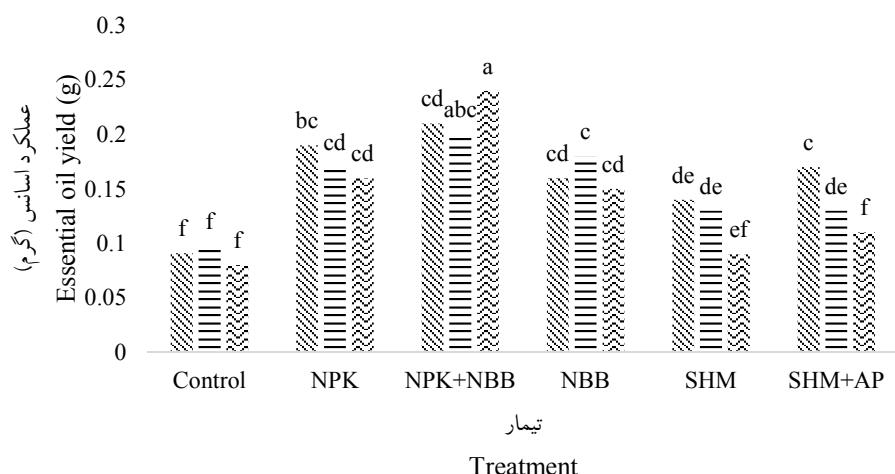
نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری در سطح ۱٪ معنی دار بود ولی مصرف کودهای مختلف بر روی درصد سدیم و همچنین اثر متقابل آنها معنی دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنفس خشکی میزان درصد سدیم افزایش یافت. در این افزایش بین هر سه تیمار خشکی تفاوت معنی داری وجود داشت. به طوری که بیشترین درصد سدیم در رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۱۹٪ و کمترین آن در رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۱۲٪ ۰۰٪ گزارش شد (جدول ۳).

عملکرد اسانس

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری و مصرف کودهای مختلف در سطح ۱٪ و همچنین اثر متقابل آنها در سطح ۵٪ بر روی عملکرد اسانس معنی دار بود (جدول ۲). نتایج بدست آمده نشان داد که اثر متقابل آبیاری با ظرفیت زراعی ۵۰ و کود ترکیبی NPP+NPK بالاترین میانگین را به خود اختصاص داد که در مقایسه با شاهد عملکرد اسانس را بیش از ۲/۵ برابر افزایش داد. بیشترین میزان عملکرد اسانس را تیمار رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی با کود ترکیبی NPP+NPK به میزان ۰/۲۳ گرم و کمترین میزان عملکرد اسانس مربوط به تیمار رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی و تیمار شاهد بدون کود به میزان ۰/۰۸ گرم بدست آمد (شکل ۲).

درصد اسانس

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها نشان داد که اثر اصلی آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر روی درصد اسانس در سطح ۱٪ معنی دار بود، ولی اثر متقابل آنها معنی دار نبود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنش خشکی درصد اسانس افزایش یافت. در این افزایش بین هر سه تیمار خشکی تفاوت معنی داری وجود داشت. بیشترین درصد اسانس در رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۱/۶۴٪ و کمترین آن در رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی به میزان ۱/۱۲٪ گزارش شد. همچنین در این آزمایش تفاوت معنی داری در طی استفاده از کودهای مختلف بر درصد اسانس مشاهده شد. بیشترین درصد اسانس نعناع فلفلی در کود ترکیبی NPK+NPP به میزان ۱/۵۷٪ و کمترین درصد اسانس در تیمار شاهد به میزان ۱/۱۱٪ مشاهده شد (جدول ۳).

※ FC100 = FC75 ≈ FC50

شکل ۲- اثر متقابل رژیم‌های مختلف آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر عملکرد اسانس

میانگین‌های دارای حروف مشترک براساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ تفاوت معنی داری با هم ندارند.

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی نعناع فلفلی تحت رژیم‌های مختلف آبیاری و ترکیب‌های مختلف کود

عملکرد اسانس	درصد اسانس	اسپد	پروتئین	سدیم	پتاسیم	فسفر	نیتروژن	ارتفاع	وزن خشک	آزادی	درجہ	منابع تغییر
												میانگین مربوطات
۰/۰۰۲***	۱/۲۶***	۷۵/۹***	۲۰/۱۸***	۰/۰۲***	۰/۰۰۵ns	۰/۰۶۳***	۰/۵۲***	۴۱۸/۱***	۱۶۱/۱***	۲	خشکی	
۰/۰۱۷***	۰/۲۳***	۲۹/۶*	۸/۴۶***	۰/۰۰۲ns	۰/۳۵***	۰/۰۱۹***	۰/۲۱***	۱۵۵/۳***	۴۶/۶***	۵	کود	
۰/۰۰۱*	۰/۰۴ns	۴/۵ns	۰/۵۷ns	۰/۰۰۰۹ns	۰/۰۰۲ns	۰/۰۰۰۵ns	۰/۰۱ns	۹/۶۳***	۱/۰۱ns	۱۰	خشکی × کود	
۰/۰۰۰۳	۰/۰۴۶	۱۰/۱۸	۳/۰۴	۰/۰۰۰۴	۰/۰۴۸	۰/۰۰۲	۰/۰۷۸	۳/۶۴	۰/۶۳	۳۶	خطا	

***، * و ns، به ترتیب بیانگر تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۱٪، ۵٪ و عدم تفاوت معنی دار می باشد.

جدول ۳- مقایسه میانگین صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی نعناع فلفلی تحت رژیم‌های مختلف آبیاری و ترکیب‌های مختلف کود

عملکرد اسانس (g)	درصد اسانس (%)	اسپد	پروتئین (%)	سدیم (%)	پتاسیم (%)	فسفر (%)	نیتروژن (%)	ارتفاع (cm)	وزن خشک (g)	عامل اصلی
۰/۱۶a	۱/۱۲c	۴۵/۰۶a	۱۲/۴۳a	۰/۱۲c	۱/۳۷a	۰/۴۳a	۱/۹a	۳۷/۶a	۱۴/۵۶a	۱۰۰
۰/۱۵ab	۱/۳۴b	۴۲/۵۸b	۱۱/۳۱ab	۰/۱۵b	۱/۳۵a	۰/۳۶b	۱/۸ab	۳۱/۹b	۱۱/۴۳b	۷۵
۰/۱۴b	۱/۶۴a	۴۰/۹۸b	۱۰/۳۲b	۰/۱۹a	۱/۳۴a	۰/۳۱c	۱/۶۴b	۲۸/۰۵c	۸/۵c	۵۰
۰/۹۰d	۱/۱۱c	۴۰/۲۸c	۹/۸۷b	۰/۱۵a	۱/۱۶c	۰/۳۰۲d	۱/۵۷b	۲۶/۵d	۸/۶f	C
۰/۱۷b	۱/۴۸ab	۴۴/۱ab	۱۲/۰۴a	۰/۱۵a	۱/۴۷ab	۰/۴۰۴ab	۱/۹۲a	۲۵b	۱۲/۳۷c	NPK
۰/۲۱a	۱/۵۷a	۴۵/۳a	۱۲/۵۱a	۰/۱۵a	۱/۶۶a	۰/۴۲a	۲/۰۰۱a	۳۷/۶a	۱۴/۵a	NPK+NPP
۰/۱۷b	۱/۲۸bc	۴۳/۴abc	۱۱a	۰/۱۴a	۱/۴۴b	۰/۳۹ab	۱/۸۹a	۳۵/۴b	۱۳/۳b	NPP
۰/۱۲c	۱/۳۵ab	۴۱/۹bc	۱۰/۸۱ab	۰/۱۶a	۱/۱۹c	۰/۳۳cd	۱/۷۷ab	۲۹/۸c	۹/۶e	MIC
۰/۱۴d	۱/۴۱ab	۴۲/۰۸abc	۱۱/۰۱ab	۰/۱۶a	۱/۲۲c	۰/۳۵bc	۱/۷۵ab	۳۰/۸c	۱۰/۶d	MIC+AP

میانگین‌های مربوط به سطوح هر عامل اصلی که دارای حداقل یک حرف مشترک باشند اختلاف معنی داری با هم ندارند.

جدول ۴- نتایج همبستگی صفات نعناع فلفلی در تیمارهای مختلف

وزن خشک	ارتفاع بوته	نیتروژن	فسفر	پتاسیم	سدیم	پروتئین	اسید	درصد اسانس	عملکرد اسانس
(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)	(H)	(I)	(j)
·/۷۵**	۱	-·/۶۴**	·/۹۸**	-·/۶۸**	۱	-·/۷۷**	-·/۷۹**	-·/۹۲**	-·/۹۰
·/۰۰۱ns	-·/۰۵*	-·/۰۵*	-·/۸۴**	-·/۹۸**	-·/۹۵**	-·/۸۹**	-·/۹۲**	-·/۹۰	-·/۹۱
·/۱۶ns	-·/۰۴ns	-·/۰۴ns	-·/۴۴ns	-·/۷۳**	-·/۹۸**	-·/۷۸**	-·/۸۸**	-·/۹۲**	-·/۹۳
·/۴۴ns	-·/۰۳ns	-·/۰۳ns	-·/۴۵ns	-·/۸۹**	-·/۹۵**	-·/۸۹**	-·/۸۹**	-·/۹۰**	-·/۹۱
·/۴۵ns	-·/۰۴ns	-·/۰۴ns	-·/۳۲ns	-·/۸۶**	-·/۹۶**	-·/۹۸**	-·/۹۲**	-·/۹۰**	-·/۹۱
-·/۰۵ns	-·/۰۵ns	-·/۰۷ns	-·/۰۷ns	-·/۹۷**	-·/۹۵**	-·/۹۸**	-·/۸۶**	-·/۹۰**	-·/۹۰
-·/۰۴ns	-·/۰۵*	-·/۰۵*	-·/۱۴ns	-·/۹۷**	-·/۸۶**	-·/۷۹**	-·/۸۶**	-·/۹۷**	-·/۹۷**

ns: به ترتیب بیانگر تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪ و عدم تفاوت معنی دار می باشند.

به دلیل فشار آماس سلول ناشی از کاهش سطح برگ گیاه باشد (Sodaeizadeh *et al.*, 2016). همچنین Sodaеizadeh و همکاران (۲۰۱۶) با بررسی اثر تنفس خشکی بر عملکرد بوته و اسانس مرزه به این نتیجه رسیدند که وزن تر و خشک کل تحت تنفس کاهش یافت. همچنین تنفس خشکی با محدودیت‌هایی که در جذب آب توسط گیاه و همچنین جذب عناصر غذایی برای گیاه ایجاد می‌کند Ashraf & Foolad, (2007). از سویی این افزایش در وزن خشک می‌تواند ناشی از اثر کاربرد باکتری‌های تثبیت‌کننده نیتروژن باشد که با تولید مقادیر مناسب مواد تنظیم‌کننده رشد گیاه مانند اکسین، جیبریلن، سیتوکینین و ویتامین‌های گروه B، ظرفیت ریشه‌زایی گیاه و جذب مواد غذایی از خاک را بهبود بخشدیده و در نتیجه میزان نیتروژن و فسفر را در برگ‌ها افزایش داده است (Eid *et al.*, 2006).

نتایج نشان داد اثر متقابل رژیم آبیاری و مصرف کودها بر روی ارتفاع معنی‌دار بود (جدول ۲). اثر متقابل آبیاری با ظرفیت زراعی ۱۰۰ و کود ترکیبی NPP+NPK بالاترین میانگین را به خود اختصاص دادند که در مقایسه با شاهد ارتفاع بوته را بیش از ۱/۳۷ برابر افزایش داد. یکی از اولین نشانه‌های کمبود آب، کاهش آماس و در نتیجه کاهش تقسیم و توسعه سلول بهویژه در ساقه و برگ‌هاست، بهمین دلیل است که اولین اثر محسوس کم‌آبی بر روی گیاهان تشخیص داد (Sodaeizadeh *et al.*, 2016). با کاهش رشد و نمو سلول، اندازه اندام محدود می‌شود. به همین دلیل اولین اثر محسوس کم‌آبی بر گیاهان را می‌توان از روش اندازه کوچکتر برگ‌ها و ارتفاع کمتر گیاهان تشخیص داد. از سویی ارتفاع بوته و تعداد شاخه اصلی مانند هر اندام رویشی یا زایشی به شدت تحت تأثیر عناصر غذایی و آب قرار می‌گیرند (Chauhan و Singh, 2002). Erkossa *et al.*, (۱۹۹۴) گزارش کردند که نیتروژن و فسفر عامل اصلی افزایش ارتفاع گیاه می‌باشد. از آنجایی که کمبود عناصر غذایی یکی از عوامل اصلی در تعیین اندازه ارتفاع گیاه است، به نظر

همبستگی بین صفات

با توجه به جدول ۴ همبستگی بین وزن خشک با ارتفاع بوته در سطح ۱٪ معنی‌دار بود و با این صفت همبستگی مثبتی داشت. ارتفاع بوته با نیتروژن، سدیم و درصد اسانس در سطح ۱٪ و با فسفر و عملکرد اسانس در سطح ۵٪ همبستگی منفی داشت. همچنین ارتفاع بوته با پتاسیم و اسپید در سطح ۱٪ همبستگی مثبتی داشت. نیتروژن با فسفر، سدیم، پروتئین و درصد اسانس در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی آنها مثبت بود ولی پتاسیم، پروتئین و اسپید در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی منفی با نیتروژن داشت. فسفر هم با پتاسیم، پروتئین و اسپید در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی آنها هم منفی بود ولی فسفر با سدیم و درصد اسانس در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی آنها مثبت بود. عنصر پتاسیم با پروتئین و اسپید در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی مثبتی داشت ولی با سدیم، درصد اسانس و عملکرد اسانس در سطح ۱٪ همبستگی منفی داشت. سدیم با اسپید، درصد اسانس و عملکرد اسانس در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی آنها مثبت داشت اما با پروتئین در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی آنها منفی بود. پروتئین هم با اسپید در سطح ۱٪ معنی‌دار و همبستگی مثبتی داشت ولی با درصد اسانس و عملکرد اسانس در سطح ۱٪ همبستگی منفی داشت. اسپید با درصد اسانس و عملکرد اسانس هم در سطح ۱٪ رابطه معنی‌داری داشت و همبستگی آنها از نوع مثبت بود. همچنین درصد اسانس هم با عملکرد اسانس در سطح ۱٪ رابطه مثبت و معنی‌داری داشتند.

بحث

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد اثر ساده رژیم آبیاری و تیمار ترکیب کودی NPK+NPP اثرهای معنی‌داری بر روی وزن خشک نیاع فلفلی داشتند، به طوری که بیشترین میزان وزن خشک در تیمار رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی و تیمار ترکیبی NPK+NPP بدست آمد (جدول ۳). در شرایط تنفس، کاهش ماده خشک می‌تواند

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر ساده آبیاری (رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی) و مصرف کودهای مختلف (در تیمار ترکیبی NPK+NPP) بیشترین تأثیر را بر روی درصد فسفر داشتند (جدول ۲). در شرایط تنش خشکی، سرعت انتشار فسفر از خاک به سطح ریشه نسبت به سایر عناصر غذایی کاهش بیشتری یافته، زیرا یون فسفات به ذرات رس چسبیده و کمتر در دسترس ریشه گیاه قرار می‌گیرد (Setayeshmehr & Ganjali, 2013). بررسی واکنش گیاه لوپیا به خشکی نشان داد که در شرایط تنش توانایی جذب فسفر توسط ریشه‌های این گیاه ضعیف است. دلیل این موضوع کاهش قابلیت تحرک فسفر در خاک‌های با محتوای پایین آب است، زیرا محتوای آب بر واکنش‌های تجزیه‌ای و فعالیت‌های بیولوژیکی آن تأثیرگذار است (Gupta et al., 2013). همچنین در اثر ساده کودهای ترکیبی، تیمار ترکیبی NPK+NPP بهترین تیمار بود (جدول ۳).

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می‌گردد اثرهای ساده رژیم مختلف آبیاری و تیمارهای کودی بر روی این پارامتر معنی‌دار بود، به طوری که در رژیم‌های مختلف آبیاری بیشترین میزان نیتروژن در تیمار رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی گزارش شد. همچنین در اثر ساده کودهای ترکیبی، تیمار ترکیبی NPK+NPP بهترین تیمار بود (جدول ۳).

نشان داد که تلقیح با باکتری‌های حل‌کننده فسفات، فسفر قابل جذب خاک، جذب فسفر توسط گیاه و رشد گیاه را افزایش داد که نتایج این محققان یافته‌های این پژوهش را مورد تأیید قرار می‌دهد.

نتایج به روشنی نشان داد که اثر ساده آبیاری بر روی درصد پتاسیم معنی‌دار نبود ولی مصرف کودهای مختلف بر روی درصد پتاسیم در سطح ۱٪ معنی‌دار بود. بیشترین درصد پتاسیم نعناع فلفلی در تیمار ترکیبی NPK+NPP به میزان ۱/۶۶٪ مشاهده گردید (جدول ۲). مطالعات نشان داده‌اند که باکتری‌ها با تجزیه کانی‌های فسفر، آهن و پتاسیم دار مثل سنگ فسفات، میکا و فلدسپار می‌توانند باعث آزادسازی فسفر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم و عناصر دیگر مثل آهن و سیلیسیم شوند. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که توانایی باکتری‌ها در تجزیه کانی‌ها می‌تواند به عملت تولید و ترشح پروتون، اسید آلی، سیدروفورها و پلی‌ساقاریدهای خارج سلولی باشد (Sheng & He, 2006; Girgis et al., 2008).

بررسی درصد سدیم نشان داد که تنها اثر ساده رژیم آبیاری بر روی این صفت معنی‌دار بود که بیشترین میانگین مربوط به رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی بود (جدول ۲).

می‌رسد که تیمار شاهد به علت کمبود مواد غذایی از رشد کمتری برخوردار باشد، در حالی که میزان مواد غذایی در کلیه تیمارهای کودی مورد استفاده برای رشد رویشی گیاه مناسب بود. از سویی Wu و همکاران (۲۰۰۵) علت بهبود ارتفاع گیاه ذرت (*Zea mays* L.) تلقیح شده با کودهای زیستی را افزایش جذب عناصر و بهبود فتوسنتز عنوان کردند.

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می‌گردد اثرهای ساده رژیم مختلف آبیاری و تیمارهای کودی بر روی این پارامتر معنی‌دار بود، به طوری که در رژیم‌های مختلف آبیاری بیشترین میزان نیتروژن در تیمار رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی گزارش شد. همچنین در اثر ساده کودهای ترکیبی، تیمار ترکیبی NPK+NPP بهترین تیمار بود (جدول ۳).

نشان داد که تلقیح با کاهش رطوبت خاک، سرعت انتشار مواد غذایی از محیط خاک به سطح جذب‌کننده ریشه گیاه را محدود می‌کند. جذب مواد غذایی به‌وسیله گیاهان در شرایط فعال و نفوذپذیری غشاء و در نتیجه کاهش نیروی جذب‌کننده ریشه گیاه می‌یابد (Pirzadeh et al., 2015). همچنین با کاهش رطوبت خاک، سرعت انتشار مواد غذایی از محیط خاک به سطح جذب‌کننده ریشه گیاه را محدود می‌کند (Alizadeh et al., 2015). Pirzadeh et al., 2007) بیان کردند که جذب عناصر غذایی، تحت تأثیر مستقیم رطوبت خاک و همچنین اثر غیرمستقیم آب بر پارامترهایی مثل رشد ریشه و گسترش آن، موجب درصد حلالیت نمک در خاک و تغییر متابولیسم رشد و نمو گیاه خواهد شد. از سویی به‌طور کلی گیاهان تلقیح شده با باکتری‌های محرك رشد دارای محتوای نیتروژن بالاتری نسبت به گیاهان غیرتلقیحی هستند (Puentes-ramirez et al., 2006). Kader و همکاران (۲۰۰۲) گزارش کردند که تلقیح با آزروسپیریلیوم جذب فسفات و آمونیوم را به‌وسیله گیاه گندم افزایش می‌دهد. اعتقاد بر این است که باکتری‌های محرك، رشد گیاه را به‌وسیله افزایش جذب مواد غذایی بالا می‌برند (Yasamin et al., 2004).

اثر ساده آبیاری و اثر ساده مصرف کودهای مختلف بر روی عدد اسپد معنی دار بود (جدول ۲). نتایج بدست آمده از جدول مقایسه میانگین نشان داد با افزایش سطح تنش خشکی میزان عدد اسپد کاهش یافت. به طوری که بیشترین میزان عدد اسپد در رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی و در تیمار ترکیبی NPK+NPP دیده شد (جدول ۳). تنش خشکی باعث کاهش میزان کلروفیل گیاه می‌گردد (Brevedan & Egli, 2003). شاخص کلروفیل بالا باعث سیزمانی بیشتر برگ و در نتیجه دوام سطح برگ می‌گردد. گزارش شد که شاخص کلروفیل با میزان کلروفیل ارتباط خطی مثبت دارد و برگ‌هایی که شاخص کلروفیل بالاتری دارند دوام بیشتری داشته و مدت زمان استفاده از تشعشع و فتوسنتر در آنها افزایش می‌یابد (Lindquist *et al.*, 2005). از سویی میزان کلروفیل برگ می‌تواند برای تعیین وضعیت نیتروژن گیاه و تنظیم میزان کود نیتروژن مورد نیاز بهمنظر افزایش کارایی مصرف نیتروژن با رسیدن به حداقل عملکرد در گیاهان، استفاده شود (Zgallai *et al.*, 2006). با توجه به اینکه نیتروژن یکی از مهمترین عناصر تشکیل‌دهنده کلروفیل، پروتوبلاسم، اسیدهای آمینه، پروتئین‌ها، اسیدهای نوکلئیک و بسیاری از آنزیم‌های گیاهی است، رشد بیشتر گیاه نیز حکایت از جذب بیشتر عنصر مذکور دارد. در این مطالعه نیز مشاهده شد که با کاربرد ترکیبی کود شیمیایی و کود باکتریایی در شرایط بدون تنش عدد اسپد گیاه نعناع فلفلی در مقایسه با سایر تیمارها افزایش یافت.

در صد انسان تنها در اثرهای ساده رژیم آبیاری و مصرف کودها معنی دار شد (جدول ۲). نتایج بدست آمده نشان داد که بیشترین درصد انسان در رژیم آبیاری ۵۰٪ ظرفیت زراعی و کود ترکیبی NPK+NPP بدست آمد (جدول ۳). تشکیل و تجمع انسان در گیاهان تحت شرایط محیطی خشک تمايل به افزایش نشان می‌دهد. امروزه فرضیه‌ای با عنوان فرضیه موازنه رشد-تمایز مطرح شده که بیان می‌کند هر کمبودی که رشد را بیش از فتوسنتر محدود کند، تولید و تجمع متابولیت‌های ثانویه را در گیاهان افزایش می‌دهد (Nouri, Andalibi & Nouri, 2014).

یکی از روش‌های بررسی میزان تحمل بافت‌ها، میزان عناصر موجود در آنها به ویژه غلظت سدیم است (Ghaedi Jashni *et al.*, 2016). همچنین میزان سدیم جذب شده به دلیل اینکه کمتر تحت تأثیر شرایط محیطی قرار می‌گیرد یکی از بهترین عامل‌های بررسی میزان تحمل یادشده است (Munns & James, 2003). تجمع سدیم در بافت بیشتر به علت جذب بیشتر توسط ریشه و تخلیه بیشتر از آوند چوب به برگ است. در واقع گیاه با جذب سدیم بیشتر تعادل اسمزی را انجام می‌دهد که باعث می‌شود گیاه آب بیشتری را جذب نماید.

نتایج نشان داد که اثرهای ساده آبیاری و مصرف کودهای مختلف بر روی درصد پروتئین معنی دار بود اما اثر متقابل آنها معنی دار نبود (جدول ۲). بیشترین درصد پروتئین در رژیم آبیاری ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی و تیمار کودی ترکیبی NPK+NPP گزارش شد (جدول ۳). نیتروژن به عنوان جزء اصلی پروتئین و اسید نوکلئیک می‌باشد که در رشد گیاه بسیار مؤثر است (Haque & Jakhro, 2001). مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که با افزایش سطح کود زیستی باکتریایی و کود شیمیایی NPK، پروتئین برگ به طور معنی‌داری نسبت به شاهد افزایش یافت. پیشرفت افزایش پروتئین برگ در اثر کاربرد کودهای باکتریایی در لوبيا سبز گزارش شده است (Uyanoz, 2007). این نتایج نشان می‌دهد که کاربرد باکتری‌های تثبیت‌کننده نیتروژن، با تثبیت زیستی بیشتر نیتروژن، سنتر آمینواسیدها را در برگ‌ها افزایش داده و به تجمع پروتئین در برگ کمک می‌کند. افزایش مقدار پروتئین کل در برگ‌ها با افزودن کودهای زیستی و ترکیب با کود شیمیایی ممکن است به علت جذب بیشتر و در دسترس قرار دادن نیتروژن و فسفر در اثر استفاده از کودهای زیستی باشد (Ram Rao *et al.*, 2007). از سویی بررسی‌ها نشان می‌دهد که بروز تنش خشکی حتی با اضافه کردن کودهای شیمیایی و زیستی نیتروژن و با وجود اینکه باعث جذب مقداری نیتروژن و فسفر گردیده است، به طورکلی باعث کاهش میزان درصد پروتئین می‌گردد.

سبب افزایش معنی‌دار عملکرد اسانس در گل همیشه‌بهار شد.

به طور کلی براساس نتایج بدست آمده در این آزمایش می‌توان بیان کرد که هر چند با کاهش میزان آب مصرفی و به تبع آن بروز تنفس خشکی از میزان عملکرد و عناصر ماکرو گیاه نعناع فلفلی کاسته می‌شود اما با مصرف کود، به ویژه کود زیستی باکتریایی همراه با کود شیمیایی، می‌توان تا حدی از بروز اثرهای سوء تنفس خشکی بر شاخص‌های این گیاه کاست. از سویی با کاهش میزان آب مصرفی، بر درصد اسانس گیاه نعناع فلفلی افزوده می‌شود. همچنین نتایج نشان داد که رژیم‌های آبیاری و کودهای مختلف به ترتیب تأثیری در میزان عناصر پتاسیم و سدیم نداشت.

سپاسگزاری

بودجه این تحقیق از محل اعتبارات طرح پژوهشی (شماره ۴۸۰۶۵ مورخ ۹۷/۰۸/۳۰) معاونت پژوهشی دانشگاه فردوسی مشهد تأمین شده است که بدین‌وسیله از مسئولان محترم این دانشگاه سپاسگزاری می‌شود.

منابع مورد استفاده

- Aghaalkhani, M., Iranpoor, A. and Naghdibadi, H., 2013. Changes in crop and phytochemical yield of *Echinacea purpurea* (L.) Moench Medicinal plant influenced by urea and bio fertilizer. Journal of Medicinal Plants, 12(2): 121-136.
- Alizadeh, O. and Alizadeh, A., 2007. Effects of mycorrhiza on different soil moisture conditions on elemental adsorption in corn. Journal of Research in Agricultural Sciences, 3(1): 101-108.
- Andalibi, B. and Nouri, F., 2014. Effect of cycocel on photosynthetic activity and essential oil of fennel (*Foeniculum vulgare* Mill.) under drought stress. Iranian Journal of Plant Biology, 6(22): 91-104.
- Araya, T., Noguchi, K. and Terashima, I., 2010. Effect of nitrogen nutrition on the carbohydrate repression of photosynthesis in leaves of *Phaseolus vulgaris* L. Journal of Plant Research, 123: 371-379.
- Arve, L.E., Torre, S., Olsen, J.E. and Tanino, K., 2011. Stomatal responses to drought stress and air humidity in abiotic stress in plants mechanisms and adaptations. Journal of Plant Research, 119: 267-280.

(۲۰۱۴) گزارش کردند که تشکیل و تجمع اسانس در گیاهان تحت شرایط محیطی خشک روند افزایشی دارد. به علاوه اعتقاد بر این است که سنتز بیشتر متابولیت‌های ثانویه در تحمل گیاهان تحت تنفس می‌تواند نقش داشته باشد (Safikhani *et al.*, 2007). همچنین Kalra (۲۰۰۳) گزارش کرد که درصد اسانس در گیاه دارویی نعناع فلفلی در تیمار از توباكتر و آزوسپریلیوم با تیمار کاربرد کودهای شیمیایی برابر می‌کند. از سویی نتایج این تحقیق با نتایج Leithy و همکاران (۲۰۰۶) در بررسی کاربرد از توباكتر در افزایش میزان اسانس در گیاه رزماری و Fatma و همکاران (۲۰۰۶) در مورد اثر مثبت از توباكتر، آزوسپریلیوم و Mazorana باکتری‌های حل‌کننده فسفات بر اسانس گیاه *hortensis* مطابقت دارد.

نتایج نشان داد که اثر متقابل رژیم آبیاری و مصرف کودها بر روی عملکرد اسانس معنی‌دار بود (جدول ۲). اثر متقابل آبیاری با ظرفیت زراعی ۵۰ و کود ترکیبی NPP+NPK بالاترین میانگین را به خود اختصاص دادند که در مقایسه با شاهد عملکرد اسانس را بیش از ۲/۵ برابر افزایش داد. با توجه به نتایج این آزمایش می‌توان گفت که با وجود کاهش وزن خشک نعناع فلفلی، عدم تأثیرپذیری عملکرد اسانس نعناع فلفلی در سطح تنفس خشکی شدید در تیمار کودی ترکیبی NPP+NPK مورد مطالعه ناشی از افزایش درصد اسانس در این سطح تنفس خشکی است. Petropoulos و همکاران (۲۰۰۸) گزارش کردند که تنفس خشکی سبب کاهش بیوماس گیاه جعفری شد اما کیفیت و عملکرد اسانس این گیاه را افزایش داد. همچنین نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که عنصر نیتروژن نقش کلیدی را در افزایش میزان اسانس برگ به ویژه گیاهان تیره نعناع دارد. در این راستا می‌توان به نتایج اثر مثبت نیتروژن بر اسانس (Saxena & singh, 1996) *Mentha arvensis* و گونه اشاره (Singh *et al.*, 1989) *M. piperita* نمود. همچنین Shokrani و همکاران (۲۰۱۲) دریافتند که کود زیستی نیتروکسین (تلفیق از توباكتر و آزوسپریلیوم)

- biological / chemical fertilizers of nitrogen. Journal of Medicinal Plants, 12(4): 170-184.
- Jafari, F., 2014. Overview of biological baby foods in organic farming. Third National Congress of Organic and Conventional Agriculture, University of Mohaghegh Ardabili, 20-21 August: 4.
 - Kader, M.A., Main, M.H. and Hogue, M.S., 2002. Effects of Azotobacter inoculants on the yield and nitrogen uptake by wheat. Journal of Biological Science, 2: 259-261.
 - Kalra, A., 2003. Organic cultivation of Medicinal and aromatic plants. A hope for sustainability and quality enhancement. Journal Organic Production of Medicinal, Aromatic and Dye-Yielding Plants (MADPs), FAO: 198.
 - Kamrava, S., Babaeian Jolodar, N. and Bagheri, N., 2017. Evaluation of drought stress on chlorophyll and proline traits in soybean genotypes. Journal of Crop Breeding, 9(23): 95-104.
 - Leithy, S., El-Meseiry, T. and Abdallah, E.F., 2006. Effect of biofertilizers, cell stabilizer and irrigation regime on Rosemary herbage oil yield and quality. Journal of Applied Research, 2: 773-779.
 - Lindquist J.L., Arkebauer, J.T., Walters, T.D., Cassman, G.K. and Dobermann, A., 2005. Maize radiation use efficiency under optimal growth conditions. Agronomy Journal, 97: 72-78.
 - Mikovacki, N., Marinkovic, J., Cacic, N. and Bgelic, D., 2010. Microbial abundance in rhizosphere of sugarbeet in dependence of fertilization and inoculation with Azotobacter Chroococcum. Research Journal of Agricultural Science, 42(3): 260-264.
 - Munns, R. and James, R., 2003. Screening methods for salinity tolerance: A case study with tetraploid wheat. Plant & Soil, 253: 201-218.
 - Pal, K.K., Tilak, K.V., Saxena, A.K., Dey, R. and Singh, C.S., 2001. Suppression of maize root diseases caused by *Macrophomia phaseolina*, *Fusarium moniliforme* and *Fusarium graminearum* by plant growth promoting rhizobacteria. Microbiological Research, 156: 209-223.
 - Petropoulos, S.A., Dimitra, D., Polissiou, M.G. and Passam, H.C., 2008. The effect of water deficit stress on the growth, yield and composition of essential oils of parsley. Scientia Horticulturae, 115: 393-397.
 - Pirzadeh, A.R., Shakiba, M.R., Zehtab Salmasi, S. and Mohammadi, S.A., 2015. Effects of water stress on some nutrients uptake in *Matricaria chamomilla* L. Applied Field Crops Research (Pajouhesh & Sazandegi), 28(106): 1-7.
 - Puentes-Ramirez, L.E., Bustillos-Cristales, R., Tapia-Hernandez, A., Jimenez-Salgado, T., Wang, E.T., Martinez-Romero, E. and Caballero-Mellado, J., 2006. Novel nitrogen fixing acetic acid bacteria,
 - Ashraf, M. and Foolad, M.R., 2007. Roles of glycine betaine and proline in improving plant abiotic stress resistance. Environmental and Experimental Botany, 59: 206-216.
 - Brevedan, R.E. and Egli, D.B., 2003. Short periods of water stress during seed filling, leaf senescence, and yield of soybean. Crop Science, 43: 2083-2088.
 - Chapman, H.D. and Pratt, P.F., 1961. Methods of analysis for soils, plants and waters. University of California, Division of Agricultural Science, 61: 150-179.
 - Eid, R.A., Abo-Sedera, S.A. and Attia, M., 2006. Influence of nitrogen fixing bacteria incorporation with organic and/or inorganic nitrogen fertilizers on growth, flower yield and chemical composition of *Celosia argentea*. World Journal of Agricultural Sciences, 2(4): 450-458.
 - Erkossa, T., Stahr, K. and Tabor, G., 2002. Integration of organic and inorganic fertilizers: Effect on vegetable productivity. Ethiopian Agricultural Research Organization, Debre Zeit Agricultural Research Centre, Ethiopia, 82: 247-256.
 - Fatma, E.M., El-Zamik, I., Tomader, T., El-Hadidy, H.I., El-Fattah, L. and Seham, H., 2006. Efficiency of biofertilizers, organic and inorganic amendments application on growth and essential oil pf marjoram (*Majorana hortensis* L.) plants grown in sandy and calcareous. Agricultural Microbiology Department, Faculty of Agricultural, Zagazig University and Soil Fertility and Microbiology Department, Desert Research Center, Cairo, Egypt.
 - Ghaedi Jashni, M., Mosavnik, S.M. and Aminifar, J., 2016. The role of drought stress and phosphorus and zinc fertilizers on the elements and yield of essential oil of German Chamomile. Journal of Horticultural Science, 29(4): 642-651.
 - Grgis, M., Khalil, H. and Sharaf, M., 2008. In vitro evaluation of rock phosphate and potassium solubilizing potential of some *Bacillus* strains. Australian Journal of Basic and Applied Sciences, 2: 68-81.
 - Gupta, M., Kiran, S.H., Gulati, A., Singh, B. and Tewari, R., 2012. Isolation and identification of phosphate solubilizing bacteria able to enhance the growth and aloin-A biosynthesis of *Aloe barbadensis* Miller. Microbiological Research, 167: 358-363.
 - Haj Sayed Hadi, M.R., 2011. Principles of Sustainable Agriculture. Islamic Azad University Press, 125p.
 - Haque, I. and Jakhro, A.A., 2001. Soil and fertilizer potassium: 261-263. In: Rashid, A., Memon, K.S., Bashir, E.L. and Bantel, R., Soil Science. National Book Foundation, Islamabad, Pakistan, 598p.
 - Inanlofar, M., Omidi, H. and Pazeki, A., 2014. Morphological, agronomic and oil content changes of oil of *Portulaca oleracea* L. under dry and

- dry land conditions. *Bhartiya Krishi Anusandhan Patrika*, 6: 43-48.
- Singh, V.P., Chatterjee, B.N. and Singh, P.V., 1989. Response of mint species to nitrogen fertilization. *Journal of Agricultural Science*, 113: 267-272.
 - Singleton, U.L. and Rossi, J., 1965. Colorimetry of total phenolics with phosphomolybdic-phosphotungstic acid reagent. *American Journal of Enology and Viticulture*, 16: 144-158.
 - Sodaeizadeh, H., Shamsayi, M., Tajamoleyan, M., Mir Mohammadi Maibodi, S.A.M. and Hakimzadeh, M.A., 2016. Investigation of the effect of drought stress on some morphological and physiological characteristics of savory (*Satureja hortensis*). *Journal of Process and Plant Function*, 5(15): 1-12.
 - Stajkovic, O., Delic, D., Josic, D., Kuzmanovic, D., Rasulic, N. and Knezevic-Vukcevic, J., 2011. Improvement of common bean growth-promoting bacteria. *Romanian Biotechnological Letters*, 16(1): 5919-5926.
 - Uyanoz, R., 2007. The effects of different bioorganic, chemical fertilizers and combination on yield macro and micronutrition content on dry bean (*Phaseolus vulgaris* L.). *International Journal of Agricultural Research*, 2(2): 115-125.
 - Waling, I., Van Vark, W., Houba, V.J.G. and Van der Lee, J.J., 1989. Soil and plant analysis, a series of syllabi, part 7. *Plant Analysis Procedures*, Wageningen Agriculture University, 250p.
 - Wensing, A., Braun, S.D., Buttner, P., Expert, D., Volksch, B., Ullrich, M.S. and Weingart, H., 2010. Impact of siderophore production by *Pseudomonas syringae* pv. *Syringae* 22d/93 on epiphytic fitness and biocontrol activity against *Pseudomonas syringae* pv. *glycinea* 1a/96. *Applied and Environmental Microbiology*, 76(9): 2704-2711.
 - Wu, S.C., Cao, Z.H., Li, Z.G., Cheung, K.C. and Wong, M.H., 2005. Effects of biofertilizer containing N-fixer, P and K solubilizers and AM fungi on maize growth: a greenhouse trial. *Geoderma*, 125: 155-166.
 - Yasamin, S., Bakar, M.A.R., Malik, K.A. and Hafeez, F., 2004. Isolation, characterization and beneficial effects of rice associated plant growth promoting bacteria from Zanibar soils. *Journal of Basic Microbiology*, 44: 241-252.
 - Zgallai, H., Steppe, K. and Lemeur, R., 2006. Effects of different levels of water stress on leaf water potential, stomatal resistance, protein and chlorophyll content and certain antioxidative Enzymes in tomato plants. *Journal of Integrative Plant Biology*, 48: 679-85.
 - *Gluconacetobacter johannae* sp. nov. and *Gluconacetobacter azotocaptans* sp. nov., associated with coffee plants. *International Journal of Systematic and Evolution Microbiology*, 51: 1305-1314.
 - Ram Rao, D.M., Kodandaramaiah, J., Reddy, R.S. and Rahmathulla, V.K., 2007. Effect of VAM fungi and bacterial biofertilizers on mulberry leaf quality and silkworm cocoon characteristics under semiarid conditions. *Journal of Environmental Sciences*, 5(2): 111-117.
 - Ranjkar, P.N., Tambekar, D.H. and Wate, S.R., 2007. Study of phosphate solubilization efficiencies of fungi and bacteria isolated from saline belt of Purna River basin. *Research Journal of Agriculture and Biological Sciences*, 3: 701-703.
 - Razavizadeh, R., Shafaghat, M. and Najafi, S.H., 2014. Effect of water deficit on morphological and physiological parameters of *Carum copticum*. *Iranian Journal of Plant Biology*, 6(22): 25-38.
 - Safikhani, F., Heydari sharifabad, H., Syadat, A., Sharifi ashorabadi, A., Syednedjad, M. and Abbaszadeh, B., 2007. The effect of drought stress on percentage and yield of essential oil and physiological characteristics of *Deracocephalum moldavica* L. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants Research*, 23(1): 86-99.
 - Saxena, A. and Singh, N., 1996. Yield and nitrogen uptake of Japanese mint (*Mentha arvensis*) under various moisture regimes, much application and nitrogen fertilization. *Journal of Medicinal and Aromatic Plant Sciences*, 18: 472-480.
 - Setayeshmehr, Z. and Ganjali, A., 2013. Investigate the effects of drought stress on plant growth and physiological properties (*Anethum graveolens* L.). *Journal of Horticultural Science*, 27(1): 27-35.
 - Sharma, A.K., 2002. Biofertilizers for Sustainable Agriculture. Agrobios, 300p.
 - Sheng, X.F. and He, L., 2006. Solubilization of potassium bearing minerals by a wild type strain of *Bacillus edaphicus* and its mutants and increased potassium uptake by wheat. *Canadian Journal of Microbiology*, 52: 66-72.
 - Shokrani, F., Pirzad, A., Zardoshti, M.R. and Darvishzadeh, R., 2012. Effect of biological nitrogen on the yield of dried flower and essential oil of *Calendula officinalis* L. under end season water deficit condition. *International Research Journal of Applied and Basic Sciences*, 3(1): 24-34.
 - Singh, R.V. and Chauhan, S.P.S., 1994. Response of barley to the levels and sources of nitrogen with and without zinc in relation to yield and water use under

Effects of different biofertilizers on elements, essential oil and yield of Peppermint (*Mentha piperita L.*) under drought stress conditions

M. Parsa^{1*}, R. Kamaei² and B. Yousefi²

1*- Corresponding author, Department of Agronomy and Plant Breeding, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran
E-mail: parsa@ferdowsi.um.ac.ir

2- Ph.D. student of Agronomy, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Received: April 2019

Revised: September 2019

Accepted: September 2019

Abstract

In order to investigate the effects of different irrigation regimes and different fertilizer compositions on the yield indices and elements in peppermint (*Mentha piperita L.*), a factorial experiment was conducted in a completely randomized design with three replications at the research greenhouse of Ferdowsi University of Mashhad, during the growing season 2017-2018. Factors were consisted of irrigation regime at three levels including 100% FC, 75% FC and 50% FC, and fertilizer at five levels including 1-chemical fertilizer (NPK)+bacterial biofertilizer (NPP), 2- NPP, 3-NPK, 4-micronutrient fertilizer (MIC), 5-MIC + amino acid fertilizer (AP). In this experiment, dry weight, plant height, nitrogen, phosphorus, potassium, sodium, protein, SPAD number, essential oil content and yield were measured. The results of analysis of variance showed that irrigation regimes and different fertilizers had significant effects on dry weight, nitrogen, phosphorus, protein and essential oil content at 1% level and on SPAD number at 5% level. The highest dry weight (14.56 g) and phosphorus (0.43%) were observed in 100% FC treatment and the highest nitrogen (2.001%), protein (12.51%), SPAD number (45.3) and potassium (1.66%) were obtained in NPK+NPP fertilizer. Also, the highest essential oil content (1.64%) was measured in 50% FC treatment. The results of this study showed that under severe drought conditions, utilization of bacterial and chemical fertilizers combinations make growth and physiological characteristics of peppermint less affected by drought stress.

Keywords: Essential oil yield, spade index, nitrogen, phosphorus, peppermint (*Mentha piperita L.*).